

# Ivan Timofeev: Zde je důvod, proč Rusko vstupuje do roku 2024 v lepší pozici, než bylo před 12 měsíci

 [rt.com/russia/589931-russia-in-better-position](https://rt.com/russia/589931-russia-in-better-position)

Ruská politika přešla z krizového režimu do nové normálnosti. A rozvod se Západem je trvalý

*Ivan Timofeev, programový ředitel klubu Valdai.*

V roce 2022 se hrálo o vysoké sázky. Každý chtěl vědět, zda Rusko vydrží bod zlomu. Mohla by Moskva zabránit kolapsu ekonomiky pod sankcemi a dokázala by konsolidovat jak elity, tak širší společnost?

Loňský rok skončil nedostatkem jasných odpovědí na tyto otázky. Rok 2023 však přinesl více jistoty. Roztržka skončila: Rusko žije v nových podmínkách konfrontace a vyrovnává se s nimi.

Hlavním výsledkem uplynulých dvanácti měsíců je přechod k novému normálu v zahraniční a domácí politice. Pro srovnání, rok 2021 byl dobou shromažďování bouřkových mraků. Tehdy byl ve vzduchu bezprostřední zlom, ale mnozí chtěli věřit, že se to nestane. Nálada třiceti let od konce studené války – mír, otevřenost a spolupráce – se stala příliš známou.

Ve vztazích se Západem se vlna začala obracet dlouho před rokem 2021. Trhliny se začaly objevovat již koncem 90. let a od roku 2014 jsou stále nezvratnější. Ale jak už to tak bývá, možnosti velkých změn bylo těžké uvěřit právě *proto*, že setrvačnost každodenního života odvádí pozornost od známek tektonických posunů. Samozřejmě, že při zpětném pohledu jsou vždy jasně viditelné a dávají smysl. Ale v samotné minulosti (tj. v tom, co bylo tehdy současností), málokdo chce věřit tomu, co přichází.

Rok 2022 byl rokem dynamického chaosu, který představoval přechod Ruska do nové reality v jeho politickém a společenském uspořádání. Spouštěčem změny bylo propuknutí rozporů ve vztazích s „kolektivním Západem“. Vojenská operace proti Ukrajině a následný řetězec konfrontačních událostí se staly koncentrovaným výrazem krize: s urychlením závodů ve zbrojení, rozšiřováním NATO, rozsáhlými sankcemi, pokusy o izolaci Ruska, vojenskou a finanční pomocí Ukrajině a dalšími všechny faktory hrají roli.

Tak kde jsme teď? A jaké jsou parametry této nové reality?



[Přečtěte si více](#)

[Fjodor Lukyanov: Rok 2024 by mohl být rokem, kdy liberální elity Západu ztratí kontrolu nad světovým řádem](#)

**Prvním** jsou vztahy mezi Ruskem a Západem. V roce 2022 vstoupili do formátu akutní konfrontace. Vyznačovalo se dodáním rozsáhlé vojenské a finanční pomoci Ukrajině, novým rozšířením NATO a směřováním k remilitarizaci Evropy. Právě teď se členové bloku obávají přímého vojenského konfliktu s Ruskem kvůli riziku jaderné eskalace, ale nevidí malé riziko ve zvyšování množství a kvality zbraní dodávaných Ukrajině.

Dodávky zahrnují zbraně a munici ze sovětské éry ponechané v zásobách a vybavení západní výroby. Nárůst zásob byl však zatím limitován finančními a průmyslovými kapacitami. Jak se konflikt vleče, mohou být časem překonány.

Ideologicky se Rusko a Západ staly principiálními rivaly. Pro jejich rozpory neexistují žádná kompromisní řešení. Každá strana očekává, že si bude klást své vlastní podmínky na druhou.

Západ to dělá tak, že vyčerpá Rusko sankcemi, pošle přímou pomoc jeho vojenskému protivníkovi, použije informační válku a vyvolá svůj vliv u neutrálních nebo spřátelených zemí.

Rusko to dělá vojenskou porážkou Ukrajině a demilitarizací Kyjeva a také asymetrickou odvetou.

Strany nemají schopnosti se navzájem zničit, ale počítají s vítězstvím. Západ předpokládá zranitelnost ruské ekonomiky a teoretická možnost vnitřních otřesů by mohla vést k radikální změně zahraniční politiky a porážce země. Rusko věří, že narůstající počet konfliktů, do kterých se USA a Západ jako celek budou nuceny zapojit, bude příliš zatěžovat jejich zdroje a počítá také s neshodami uvnitř samotného západního bloku.

**Druhým** je vojenská situace na Ukrajině. Rok 2023 začal velmi medializovaným očekáváním od plánované protiofenzívy Kyjeva. Byl živen informačními a politickými prohlášeními západních vůdců a jeho úspěch měl mimo jiné ospravedlnit velké vojenské a finanční injekce ze strany ukrajinských západních partnerů.



[Přečtěte si více](#)

[Sergey Poletaev: Zde je ruský plán pro ukrajinský konflikt v roce 2024](#)

Neúspěch ofenzivy lze považovat za jeden z nejdůležitějších vojenských výsledků roku 2023. Ruská armáda se nerozhodla pro okamžitý odvetný útok, místo toho vyvíjela tlak podél celé frontové linie.

Právě teď mají západní diplomaté racionální důvody, proč zkoumat půdu pro jednání o příměří, i když se pozice jejich vlády oficiálně nezměnily. Moskva na druhou stranu nemá pádný důvod souhlasit se zastavením bojů. Pauza umožní Ukrajině znovu se vyzbrojit, zvýšit kapacitu jejího vojensko-průmyslového komplexu a obnovit konflikt ve chvíli příznivé pro Kyjev. Je zřejmé, že Rusko věří, že pouze bolestivá a rozsáhlá porážka Ukrajiny může vést ke zvážení ruských požadavků a zájmů. Navíc taková porážka může být buď drtivou ranou, nebo opotřebováním. Druhá možnost se jeví jako zásadní.

**Třetím** jsou sankce proti Rusku. Rok 2022 byl ve znamení „sankčního tsunami“, kdy byla ve velmi krátké době uvalena široká škála restriktivních opatření. Jednalo se o blokování suverénních aktiv a finanční sankce vůči systémově významným společnostem, kontroly vývozu, zákazy dovozu ropy, uhlí, oceli, zlata a dalšího zboží, dopravu a další omezení. V roce 2023 byla všechna tato opatření prodloužena. Způsobili škody, ale ekonomiku nerozdrtili.

Šokový efekt visel ve vzduchu v roce 2022 a v roce 2023 byl nahrazen náhorní plošinou. USA, EU a další iniciátoři sankcí se pokusili bojovat proti vyhýbání se omezením. Zavádějí se sekundární sankce a zahajují se trestní řízení proti údajným porušovatelům, včetně ruských občanů. Ani tato opatření ale radikálně nezvyšují účinky kampaně. Moskva také nejeví zájem nastolit otázku uvolnění sankcí v reakci na politické ústupky.



## Přečtěte si více

### Timofey Bordachev: Lídři EU využívají Ukrajinu, ale ne tak, jak si možná myslíte

V roce 2023 došlo k formalizaci nových doktrinárních základů ruské zahraniční politiky. Jednou z klíčových událostí bylo objevení se nové zahraničněpolitické koncepce. Mezi koncepční novinky patří pojem stát-civilizace a vnímání vnějšího světa jako souboru civilizačních entit s různou mírou politické konsolidace. Teoreticky jde o jednu z nejzávažnějších změn poslední doby a má své silné i slabé stránky. Je tedy zapotřebí seriózní teoretické a politicko-filozofické rozpracování nového přístupu. Ale samotný fakt jeho vzniku naznačuje začátek hnutí za přehodnocení ruské identity, k zodpovězení otázek "kdo jsme?", "kdo nejsme?" a "kdo jsou naši významní partneři?"

Změny probíhají i v ruské společnosti. Rok 2022 byl charakterizován šokem po začátku ukrajinského konfliktu. To bylo nevyhnutelné vzhledem k radikálnímu charakteru zahraničněpolitických změn. Zdá se, že v roce 2023 se ruská společnost přizpůsobila. Navzdory provádění rozsáhlých vojenských operací si země obecně udržuje stabilní a poměrně předvídatelný způsob života. Některé alarmující efekty, jako je vyšší inflace, nedostatek pracovních sil a úpadek řady průmyslových odvětví, jsou kombinovány s rekordně nízkou nezaměstnaností, rychlým rozvojem nových mezer na trhu po odchodu zahraničních společností a průmyslovým oživením založeným na substituci dovozu a armádě. smlouvy.

Vnitřní situace zůstává stabilní, důležitý psychologický faktor pro společnost. Mezitím červnový pokus o vojenskou vzpouru a její neúspěch demonstrovaly stabilitu politického systému. Součástí nového normálu je také adaptace společnosti na nové podmínky.

Jak dlouho to bude trvat? Jaké nové přechody nás čekají v budoucnu? Jak přesně je bude Rusko spravovat? Všechny tyto otázky zůstávají nezodpovězeny.

Prozatím je jasné, že převrat v roce 2022 byl kompenzován stabilizací roku 2023.

*Tento článek byl poprvé publikován v diskusním klubu Valdai , přeložil a upravil tým RT.*